

som om, hvem det ikke onstter (§ 5); at hvor der er to Præster ved een Kirke, Besættelsen bør stee vevet med og uden Menighedens Medvirkning (§ 6); at visse særlige Præsteembeder undtages fra Reglen (§ 7), og at Loven ikke anvendes paa Færøerne (§ 8).

Derimod dele Meningerne sig om enkelte Punkter. Nogle Medlemmer kunne, da Bestemmelserne i § 2 synes dem at forudsætte Afgjørelsen af Lovudkastet om Landsbypræsterens Lønning, kun gaae ind paa disse under Forbehold af, at Dverensstemmelse mellem begge Udkast paa et senere Trin bringes tilveie.

Nogle onste, at Valgretten til Menighedsudvalget, foruden aberygte Familiefædre, Enker og Mandspersoner over 30 Aar i selvstændig Stilling, ogsaa maatte tilkomme ugifte Kvinder af nævnte Alder i lige Stilling, idet de mene, at kirkelig Sands og Interesse sædvanlig er ligesaa udviklet og levende hos Kvinder som hos Mænd, og ikke see nogen Grund til at udelukke nogen Kvinde, der fører egen Husholdning, fordi hun ikke har været gift.

Andre Medlemmer mene derimod, at Valgret ikke bør tilkomme Enker, fordi det vil være vanskeligt at trække nogen Grændse, naar Kvinder overhovedet skulle medtages.

Nogle Medlemmer ville foretrække, at de nærmere Bestemmelser angaaende Menighedsudvalgets Medlemsantal og angaaende selve Valget ikke udfærdiges af Kirke- og Undervisningsministeren, men blive truffene ved kongelig Anordning, og formene ligeledes, at Menighedsudvalgets Tal bør staae i et bestemt Forhold til Bølgernes Tal.

Men det vigtigste Punkt, hvorom Meningerne adskilles, er den Bestemmelse i § 5, at kun naar Menighedsudvalget eenstemmig uden Forbehold eller subsidiaire Forslag begjærer en af de Ansøgende kaldet, skal denne af Ministeren indstilles til Beskikkelse. Fire Medlemmer, nemlig: C. Andersen, Grifsen, Frandsen og S. Pedersen — til hvilke Hæle subsidiairt slutter sig, hvorved de udgjøre Udvalgets Fleertal — mene, at denne Bestemmelse i en saa utilbørlig Grad indskrænker den Menighederne tiltænkte Ret, at Reformen ikke vil naae sin Hensigt, idet den ikke vil

vække den fornødne Interesse, samt at den forlangte Eenstemmighed kun i meget sjældne Tilfælde vil opnaaes, men at det derimod hyppig vil blive umuligt for Menighedens langt overveiede Fleerhed at faae sit Duffe opfyldt, idet et forholdsvis ringe Mindretal, naar det er tvrigt og holder sammen, ved Forholdstalsvalgmaaden let vil kunne sætte en Repræsentant ind i Udvalget, der da vil kunne forstyrre og forspilde Enigheden. Fleertallet foreslaaer derfor at ombytte denne Bestemmelse med en mildere, saaledes at det skal være tilstrækkeligt til at sikkre Opfyldelsen af Menighedsudvalgets Forlangende, at tre Fjerdedele af dets Medlemmer udtale sig uden Forbehold for en bestemt Mand, idet man mener, at Kirkebestyrelsen ved Henslæggelsen af Halvdelen af Ansøgningerne har kunnet tage alle fra dens Synspunkt fornødne Hensyn, saa at Afgjørelsen derefter vel kan betros en saa stor Fleerhed. I Sammenhæng hermed foreslaaer de, at Menighedsudvalget altid skal bestaae af et med 14 deleligt Tal, der skal staae i et bestemt Forhold til Pastoratets Indvaanertal.

De øvrige Medlemmer af Udvalget: Madsvig, Ploug, Rosenørn-Teilmann og Wichfeld, der altsaa udgjøre Mindretallet, troe, at man bør blive staaende ved Udkastets Forskrift om Eenstemmighed. De modsigge ikke, at der vistnok vil indtræffe Tilfælde, hvori et stridbart og tvrigt Mindretal i Menigheden vil gjøre Enighed umulig; men de mene, at Ministeren, der vil have at veie de for og imod anførte Grunde, saa ofte Fleertallets ere gode eller de bedste, vil være meget stærkt opfordret til at opfylde dets Duffe, ja neppe uden gyldige Hensyn kan tænkes at ville fravige det. Medens der saaledes ingen Fare er for, at et stort Fleertal i en Menighed ikke i Reglen skal faae sit Duffe opfyldt, naar det er veloverveiet og billigt, uagtet Menighedsudvalget ikke har været eenstemmig, troer Mindretallet, at Fleertallet ganske overseer, at Fordringen om Eenstemmighed indeholder en gavnlig Opfordring til Menighedsmedlemmerne om at komme hinanden imøde saa vidt, som afvigende Anskuelser gjøre det muligt, og trods saadanne at bevare et godt indbyrdes Forhold. Det kan ikke forudsættes